

Font del Marge

La Palma de Cervelló

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Espai conegut pel nom de la font
Emplaçament	A la riba dreta de la riera de Rafamans, sota dels boscos de can Llopart.
Alçada:	89

Coordenades:

Latitud:	41.41097
Longitud:	1.96749
UTM Est (X):	413705
UTM Nord (Y):	4584895

Classificació

Número de fitxa	08905-43
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de la Palma de Cervelló
Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez
Data de registre de la fitxa:	dc., 29/02/2012 - 01:00

Descripció

Font emplaçada en una zona arranjada per a l'esbarjo, amb una zona arbrada i amb uns bancs per al repòs. Es tracta d'una esplanada, al costat de la riera de Rafamans, a la que s'arriba a través del camí del Roure i des d'on s'inicia el camí de l'Obaga. Enmig, adossada a un marge de pedra seca que dona nom a la font, hi ha la font.

La font brolla per una canal metàl·lica clavada en una superfície enrajolada amb recobriment vidrat blanc amb decoració de motius geomètrics en blau, molt deteriorada. Una estructura de blocs de gres protegeix i guarneix la font. La base de la font és un pedrís de roca calcària que amb el pas de temps l'aigua ha acabat partint en dos per efectes de l'erosió.

Al costat dret, clavat al marge, hi ha un cartell amb el nom de la font.

Observacions:

En un altre cartell, en aquest cas metàl·lic, clavat en una biga també metàl·lica, hi posa "Aigua no clorada, sense garantia sanitària". La font ve canalitzada d'un punt distant de la zona d'Obaga del municipi.

Història

Les dades de qualitat i de quantitat de les aigües subterrànies del municipi són pràcticament inexistents. Hi ha dos aqüífers: un, vinculat a la llera de la riera de Rafamans, i l'altre, un aqüífer calcari lliure, constituït per una capa de calcàries i dolomies del Muschelkalk inferior, d'uns 70 m de gruix. Aquest darrer aflora a tots dos vessants muntanyosos del municipi. La capa calcària que el forma està intercalada entre una capa impermeable d'argiles i gresos del Buntsandstein (a sota) i una de gresos i argiles vermelles del Muschelkalk mitjà (a sobre). Es tracta de materials triàsics. Recobrint-los, al fons de les valls i al peu dels desnivells, hi ha una capa de llims, sorres i argiles del Quaternari. El material calcari que forma l'aqüífer lliure és molt permeable i té tendència a la carstificació. Aflora a tots dos vessants de la riera de Rafamans; al vessant solell constitueix les cingleres de Pallejà, molt espectaculars. s'alimenta per infiltració de l'aigua de pluja i descarrega per petites surgències i fonts.

Dues de les fonts de descàrrega de l'aqüífer calcari es van estudiar l'any 1988: la de Sta. Rita i la de Can Ponçgem (Diputació de Barcelona, 1988). Es volia valorar el possible efecte dels abocaments d'aigües residuals que produïa a la urbanització Fontpineda, del municipi veí de Pallejà. No es va detectar afecció però es va advertir de la possibilitat que, en anys secs, la infiltració d'aigües residuals pogués perjudicar la qualitat de totes les fonts que hi ha a la zona de contacte del material calcari i la base impermeable. Actualment, però, les cases de Fontpineda ja estan connectades a la xarxa de clavegueram i no es preveu que hi hagi infiltracions. l'any 1998 es va sol·licitar l'anàlisi d'una altra font, la del Marge, al vessant nord, que es va caracteritzar de "no potable".

Bibliografia

AAVV (1988): Estudi de dues fonts situades a la Palma de Cervelló. Barcelona: Diputació de Barcelona Inèdit.

AAVV (2011) Revisió del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de la Palma de Cervelló (POUM).

Catàleg de béns protegits. Ajuntament de la Palma de Cervelló. p. 74-75.

DE BUEN LINARES, A.; ROIG I MESTRE, M.D.; VIVAR CANTALLOPS, J.A (1999): Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Natural de la Palma de Cervelló. Inèdit. Ajuntament de la Palma de Cervelló.

SAURÍ, J.M.; LARRIBA, A. (dir.) (2001): Diagnosi dels espais naturals de la Palma de Cervelló (Baix Llobregat). Barcelona: Diputació de Barcelona. Inèdit. p. 10.

